

© IOM POLAND 2023

PRZEGLĄD METODOLOGII

W okresie 25-27 kwietnia zespół DTM w Warszawie przeprowadził **11 dyskusji w grupach fokusowych**, w których **uczestniczyło łącznie 90 osób**, w lokalizacjach zbiorowego zakwaterowania na ul. Wołoskiej 7 (A i B), Jana Pawła 15 i Modlińskiej 6D. Celem tego ćwiczenia było zbadanie sytuacji życiowej uchodźców przebywających w lokalizacjach zbiorowego zakwaterowania, ich doświadczeń w znalezieniu zatrudnienia w Polsce, powodów nieprzenoszenia się z miejsc zbiorowego zakwaterowania i zamiarów na najbliższe miesiące.

Celem były cztery główne grupy:

1. Osoby, które są zatrudnione lub mogą pracować/szukać pracy.
2. Osoby starsze.
3. Kobiety samotnie wychowujące dzieci poniżej 5 roku życia.
4. Osoby niepełnosprawne lub posiadające niepełnosprawnych członków gospodarstwa domowego.

STATYSTYKI KONTEKSTOWE: ANKIETA DOTYCZĄCA INTEGRACJI I WŁĄCZENIA

W porozumieniu z FGD DTM Poland prowadzi bieżącą ankietę integracji i włączenia społecznego. Poniższe statystyki podsumowują kluczowe dane statystyczne dotyczące zatrudnienia respondentów mieszkających w lokalizacjach zbiorowego zakwaterowania.

- Zatrudnienie w pełnym wymiarze godzin w Polsce (5%)
- Zdalna praca na Ukrainie (8%)
- Zatrudnienie w niepełnym wymiarze godzin w Polsce (16%)
- Na emeryturze (20%)
- Bez pracy (34%)

- **51% osób zatrudnionych** zgłasza, że ich praca jest zgodna z ich zawodem. **Ponad 25% wśród respondentów zatrudnionych jest w niepełnym wymiarze godzin.**
- Tylko **8% respondentów** może sobie pozwolić na nieoczekiwane niezbędne wydatki w wysokości 1000 PLN (około 240 USD). **27% zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy i 16% zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin** może sobie pozwolić na takie wydatki.

NAJWAŻNIEJSZE

ZATRUDNIENIE

Zatrudnienie jest jednym z głównych czynników przyczyniających się do procesu decyzyjnego, jakim jest to, czy przenieść się poza teren lokalizacji zbiorowego zakwaterowania. Większość uczestników była zatrudniona w pewnym momencie w Polsce lub napotkała przeszkody w poszukiwaniu pracy. Jednocześnie kilku respondentów wspomniało o tym, jak trudno było przystosować się do pracy za niższe wynagrodzenie w Polsce, mając wcześniej pracę za wyższe wynagrodzenie na Ukrainie. Według uczestników, niskopłatne prace fizyczne często nie obejmują odpowiednich umów lub świadczeń, co utrudnia gospodarstwu domowemu wyprowadzenie się z lokalizacji zbiorowych. W trakcie tej rundy dyskusji grup fokusowych zidentyfikowano następujące kwestie związane z zatrudnieniem:

Większość respondentów miała trudności ze znalezieniem zatrudnienia odpowiadającego ich profilowi zawodowemu. Specjaliści, tacy jak nauczyciele, prawnicy i pracownicy banków, pracują teraz na stanowiskach o niższych zarobkach i postrzeganych jako mniej pożądane z desperacji i strachu, że nie będą w stanie przetrwać tylko dzięki wsparciu zapewnianemu w lokalizacjach zbiorowego

“

„Jestem ukraińskim prawnikiem, pracuję online, ale nie jest wystarczające. Nie szukam już miejsc pracy w sektorze intelektualnym, jestem gotów wykonywać pracę fizyczną - ale tylko wtedy, gdy nie jest to coś zbyt wyczerpującego, ponieważ mam problemy zdrowotne. I nie mogę znaleźć czegoś takiego.”

„Trudno znaleźć coś związanego z własnym zawodem. Jeśli jednak szukasz jakiegokolwiek niepowiązanego rodzaju pracy, to jest tego mnóstwo.”

„Znalezienie pracy nie jest tak trudne. Ważne jest to, kim byliśmy na Ukrainie. Każdy miał własny zawód... wiedzieliśmy, kim byliśmy...”

„Łatwo znaleźć pracę za minimalną płacę, nawet najtrudniejszą, nie jest to problem. Problem stanowi znalezienie odpowiedniej pracy.”

ZATRUDNIENIE

Jedną z najczęściej wymienionych kwestii była **bariera językowa**. Nawet po ukończeniu kursów językowych i otrzymaniu certyfikatów - od poziomu początkującego (A1) do średnio zaawansowanego (B2) - wiele osób nadal uważa, że nie ma wystarczającej wiedzy, aby komunikować się ze współpracownikami, czytać umowy lub zabierać głos w przypadku niesprawiedliwości w miejscu pracy.

“

„Bez znajomości języka bardzo trudno jest znaleźć pracę.”

“Nawet moja umowa o pracę w niepełnym wymiarze godzin była w języku polskim.”

“Osobiście trudno było znaleźć pracę, ale udało się. Jednak bez znajomości języka jest to dla mnie spore wyzwanie. Z pewnością trzeba nauczyć się języka polskiego.”

„Istnieje wiele pracy, na przykład w usługach sprząających, ale bez języka polskiego trudno jest znaleźć coś lepszego.”

„Nawet jeśli nieco znasz język, wciąż oferowane są ciężkie miejsca pracy z niską płacą...”

„Głównym problemem jest to, że nie jesteśmy w stanie komunikować się po polsku, nie możemy przyjść do pracy i porozmawiać z kolegami, aby rozwiązać niektóre problemy, tak jak to było na Ukrainie”.

“Muszę powiedzieć, że głównym problemem jest język polski. Lekcje, na które uczęszczamy są na poziomie A1-A2, B2, ale nie uczą [wystarczająco] języka mówionego. Nie uczymy się komunikacji werbalnej... z obywatelami Polski.”

„...Byłam traktowana nieco inaczej, ponieważ mówię po polsku, rozumiem i komunikuję się z nimi [Polakami]. Kobiety, które nie mówiły [po polsku], były traktowane zdecydowanie inaczej [niż ja].”

Wielu respondentów podzieliło się swoimi doświadczeniami w zakresie **złego traktowania w miejscu pracy**, zarówno przez swoich menedżerów, jak i kolegów. Często nie otrzymywali oni odpowiednich umów, otrzymywali wynagrodzenie minimalne (15 zł/godzinę) i nie otrzymywali świadczeń zdrowotnych, normalnych godzin pracy ani dni wolnych od pracy. Często donoszono, że pracodawcy źle traktują ukraińskich pracowników, ponieważ są postrzegani jako łatwo wymienialni. Uczestnicy wspominali, że byli zdesperowani, aby zarobić jakąkolwiek pensję, nawet jeśli nie pasowała ona do obciążenia pracą, i że bali się zabrać głos w obawie przed zwolnieniem. Po wykonywaniu pracy, która wymagała dużego wysiłku fizycznego za bardzo niskie wynagrodzenie, wiele osób zdecydowało się

“

„Od grudnia 2022 r. aktywnie poszukuję pracy. Jestem krawcową i nie ma odpowiednich możliwości w Warszawie, tylko poza Warszawą. A zatem szukam [czegoś takiego jak] zmywanie naczyń, to mogę to zrobić. Zarejestrowałam się w biurze pracy, szukam na OLX [stronę internetową wyszukiwania pracy] i widzę oferty. Ale wszystkie są nieoficjalne i w niepełnym wymiarze godzin. Jak dotychczas nie udało mi się znaleźć nic w pełni oficjalnego.”

„Nie mamy tu głosu. Nie możemy walczyć o nasze prawa. Jeżeli pieniądze są odejmowane od mojego wynagrodzenia, nie mogę zapytać dlaczego. A ty nadal pracujesz i siedzisz cicho, ponieważ rozumiesz, że jutro możesz zostać zwolniony i nie będziesz miał z czego żyć. Nie ma więc innego wyboru.”

„[Na początku] pracowałam na 4 etatach, zarówno oficjalnie, jak i nieoficjalnie, ponieważ jeden pracodawca chciał zatrudnić mnie oficjalnie, a inny nie. Zarabiałem 2 000 złotych [miesięcznie]. W jaki sposób mogę sobie pozwolić na wynajem [zakwaterowania]?”

“Praca dopasowana do moich umiejętności, na przykład wystarczająca ilość pracy to nie 10, nie 12, nie 13 czy 16 godzin, ale 8... Pracowałam w dwóch miejscach tutaj w Polsce i jestem bardzo rozczarowany.”

„Dzwoniliśmy [w sprawie różnych ofert pracy] milion razy i słyszeliśmy tylko odmowy. W końcu ktoś mówił „Zapraszamy, może Pan przyjść”. Przychodzisz na teren budowy i zostajesz poinformowany, że otrzymasz 17 złotych [za godzinę], jeśli będziesz pracował przez tydzień, otrzymasz 22 złote. W końcu pracujesz przez 1,5 miesiąca za 17 zł, a potem dowiadujesz się, że część twojej pensji zostanie zabrana i to wszystko”.

„Chcę powiedzieć, że nie zarabiasz wystarczająco dużo, aby wynajmować mieszkanie samodzielnie, kupować odzież i

Postrzegana trudność w znalezieniu pracy jest kolejnym czynnikiem wpływającym na niezdecydowanie uczestników do przeprowadzki do mniejszych miast, biorąc pod uwagę, że już wcześniej napotkali poważne trudności w znalezieniu zatrudnienia w większym mieście, takim jak Warszawa. **Uczestnicy uważali, że w mniejszym mieście wyzwania te będą jeszcze większe.**

“

„Nie ma możliwości znalezienia pracy w niepełnym wymiarze godzin w mniejszych miastach.”

“Jaki jest sens przeprowadzki do mniejszego miasta? Cena zakwaterowania [w Warszawie] i tam jest taka sama. Jednak wynagrodzenie w mniejszym mieście jest niższe.”

„Nie ma dobrze płatnych miejsc pracy.”

„Jeżeli jest to mniejsze miasto, stawka godzinowa jest również niższa. A mniej pracy, być może będzie mniej godzin pracy. Większe miasto jest w tej kwestii lepsze. Na przykład możesz mieć pracę i znaleźć jeszcze coś na pół etatu. Ludzie przybywają do Warszawy, aby uzyskać pracę, nawet sami Polacy. Ponieważ tu można znaleźć pracę.”

„Jeżeli nie ma możliwości znalezienia [pracy] w moim zawodzie w Warszawie, prawdopodobnie w mniejszym mieście byłoby to jeszcze trudniejsze.”

ZATRUDNIENIE

Spośród tych, którzy wyrazili opinię na temat podróży do pracy poza Warszawą, większość powiedziała jednak, że jest zadowolona z dojazdu, gdyby przenieść się do mniejszego miasta, **większość powiedziała, że wolałaby mieć pracę w tym samym miejscu, a nie dojechać do pracy.**

“

„Pracuję poza Warszawą, poświęcam 1,5 godziny [dojazd], za co płaci mój pracodawca. Mój najstarszy syn zabiera moje drugie dziecko do i z przedszkola w drodze do szkoły, w przeciwnym razie nie byłbym w stanie pracować.”

„Docieram do pracy trzema różnymi rodzajami transportu, więc muszę wstać o 4 rano.”

„Pracuję na przedmieściach Warszawy. To około 50 minut jazdy z trzema przesiadkami, metro i autobus. Ta trasa jest jednak w porządku.”

„Oferowano mi pracę w Warszawie, więc mieszkanie poza Warszawą jest niewygodne. Wolałbym znaleźć zakwaterowanie w Warszawie.”

„[Dotarcie do pracy] jest niedorzeczne. Musisz zabrać dziecko do szkoły, a następnie odebrać je ze szkoły o 3-4 po południu, plus dwie godziny na dotarcie do pracy, a następnie osiem godzin pracy.”

INTEGRACJA I PRZYSTOSOWANIE

© IOM POLAND 2023

Integracja i przystosowanie do życia w Warszawie to kolejny czynnik, o którym wspominają uczestnicy podczas omawiania wyzwań związanych z przeprowadzką do innej lokalizacji.

Dostępność usług i pomocy, dostęp do szkół i ogólna znajomość infrastruktury zostały wymienione jako powody pobytu w ich obecnej lokalizacji.

“

„W tym centrum czuję się komfortowo, bo wszystko tu jest. Moje dziecko samo dociera do szkoły, uczy się języka polskiego.”

„Dzieci przyjmują przenosiny bardzo źle. Uciekły przed bombardowaniami, to dla nich bardzo ciężkie. Moje dzieci zaczęły chodzić do polskiej szkoły. Przyzwyczajają się do dzieci, do nauczycieli. W szkołach mogą skontaktować się z asystentami. Wszystko jest związane ze szkołami. Jeśli się przeniesiemy, będziemy musieli zaczynać od zera.”

„Doskonała infrastruktura, można wszędzie dotrzeć. Jest aplikacja, która pokazuje, jak dotrzeć do różnych miejsc. System kart pasażerskich jest wspaniały.”

„...Istnieje wiele opcji rozrywki, ponieważ kiedy dziecko ma przerwę wakacyjną, będą miejsca, które można jej pokazać”.

„Wyższy standard życia, dobrze rozwinięta infrastruktura, opieka zdrowotna...”

„...Moja wnuczka chodzi tu do szkoły, ja zostałem na operację. Przyzwyczałem się.”

„Po życiu w Warszawie człowiek nie ma ochoty mieszkać w małym mieście.”

„... Szczerze mówiąc, byłam w kilku miejscach, w miejscowościach, miastach, a w chwili obecnej wraz z tym, co mam w Warszawie, będą musieli zaoferować mi coś naprawdę interesującego, aby się stąd wyprowadzić.”

MIEJSCE ZAMIESZKANIA

© IOM POLAND 2023

Zakwaterowanie było kolejnym integralnym czynnikiem, o którym wspominała większość respondentów, gdy pytano o przeprowadzkę do innej lokalizacji. Doświadczenia uczestników w poszukiwaniu zakwaterowania lub mieszkania poza lokalizacjami zbiorowego zakwaterowania kształtowały ich zamiary i pragnienie pozostawania w ich obecnej lokalizacji.

Wielu respondentów miało negatywne doświadczenia z programem pomocniczym (40+), kiedy po raz pierwszy przyjechali do Polski. Program ten umożliwił Ukraincom zakwaterowanie w rodzinach goszczących lub mieszkaniach zapewnianych przez obywateli polskich bezpłatnie, podczas gdy ich pobyt jest rekompensowany przez rząd w wysokości 40 złotych dziennie na osobę. Niektórzy respondenci przechodzili wiele relokacji w krótkim czasie lub byli źle traktowani przez rodziny goszczące. Niektórzy uczestnicy wspomnieli, że nie byli pewni, czy kwalifikują się do tego rodzaju mieszkań, niektórzy nie wiedzieli, że są one dostępne, a inni obawiają się, że są niedogodni lub będą źle traktowani przez swoich gospodarzy. Był również mniejszy podzbiór uczestników, którzy po zakończeniu pobytu w rodzinie goszczącej nie byli w stanie znaleźć żadnej innej możliwości w ramach programu i uciekli się do pozostania w lokalizacji zbiorowego zakwaterowania z konieczności. Kolejną kategorię stanowili ci, którzy w trakcie trwania programu 40+ mieszkali

“

„Mieszkalem z polską rodziną, potem 6 razy zmieniałem lokalizację, aż trafiłem do tego systemu hosteli... W ciągu 4-5 miesięcy, kiedy zmieniałem zakwaterowanie, miałem dość przeprowadzek i teraz nie chcę się nigdzie przeprowadzać”.

„Nasz pobyt 40+ zakończył się i musieliśmy znaleźć alternatywę, ponieważ wynajem jest zbyt kosztowny, a moje wynagrodzenie nie pokryłoby tego. Dowiedzieliśmy się o tym centrum i ruszyliśmy...Zaczęliśmy mieć problemy finansowe, ale tutaj zakwaterowanie jest bezpłatne, dlatego też nie chcemy prosić naszej rodziny na Ukrainie o przesłanie nam pieniędzy.”

„40+ jest niewygodne przy tych wszystkich przeprowadzkach”.

„Istnieje obawa [co do życia z rodziną gospodarza], ponieważ nie jesteś pewien [co do Twojej sytuacji] lub [gospodarza], mogą traktować Cię w sposób, jaki uznają za odpowiedni. I tu [w miejscu zakwaterowania zbiorowego] czujesz się bardziej chroniony, jak sądzę, bardziej wspierany.”

„Kiedy trafiłem do tego hostelu, nie wiedziałem, że było 40+.”

„Nie każda rodzina [goszcząca] lubi, gdy coś się dzieje, gdy jest karetka, jest to uciążliwe. Nie chciałem sprawić, aby ktoś

Pojawiło się kilka doniesień o osobach dyskryminowanych podczas poszukiwania mieszkania ze względu na narodowość i/lub wiek dzieci.

“

“Żyliśmy w mieszkaniu od marca do czerwca, a następnie poproszono nas o opuszczenie go i nie udało nam się znaleźć innego mieszkania. Szukaliśmy [mieszkania] w różnych źródłach, ale kiedy przyjeżdżaliśmy, odmawiano nam, ponieważ mieliśmy małe dzieci i pochodziliśmy z Ukrainy. To było nasze poszukiwanie wynajętego mieszkania, nie za pośrednictwem 40+, ponieważ w tym momencie nie wiedzieliśmy, że istniało.”

„... Kiedy zaczęliśmy szukać prywatnego zakwaterowania, było to zbyt kosztowne i był to problem, ponieważ mieliśmy dziecko, które miało wtedy 1,5 roku.”

„Mieszkaliśmy w ramach programu 40+, ale po jego zakończeniu szukaliśmy zakwaterowania, ale nawet nie mieszkania, tylko pokoju, ponieważ nie byłbym w stanie sobie pozwolić na całe mieszkanie. Następnie miałem pracę w niepełnym wymiarze godzin i miałem nadzieję na znalezienie czegośkolwiek. Ale pojechalibyście na spotkanie z dzieckiem w wózku i od razu powiedzieli, że już zostało wynajęte, że szukają studentów lub wolą polskich [obywateli]. Zapytali również o umowę na pełny etat, ale pracowałem w niepełnym wymiarze godzin. Ostatecznie zrezygnowałem, ale nadal potrzebowałem wsparcia społecznego. Ośrodek ten został mi zalecony przez Czerwony Krzyż.”

POTRZEBY I POMOC W PRZYPADKU POTENCJALNEGO PRZENIESIENIA

© IOM POLAND 2023

Chociaż większość respondentów była bardzo zadowolona z życia w Warszawie i nie rozważałaby wyprowadzki z miasta, byli tacy, którzy rozważyliby przeprowadzkę, gdyby pewne potrzeby zostały spełnione i zapewniono pomoc. Po tej rundzie FGD **zidentyfikowano kilka kluczowych potrzeb:**

- **zakwaterowanie przystępne cenowo;**
- **pomoc finansowa;**
- **bliskość placówek opieki zdrowotnej, aptek i sklepów;**
- **dobra infrastruktura;**
- **perspektywy zatrudnienia (odpowiednie do ich umiejętności);**
- **dostęp do placówek opieki nad dziećmi (w tym wyspecjalizowanych);**
- **kierownik przypadku, który zapewni wskazówki, pomoże w przejściu i doradzi w różnych kwestiach.**

Kolejną interesującą kwestią była potrzeba wspólnoty. Wsparcie humanitarne zostało zidentyfikowane jako kluczowy czynnik w planowaniu przyszłości przez narażonych uczestników, jednak nie zostało ono wymienione jako czynnik przez uczestników nie narażonych.*

“

„Potrzebowałbym pieniędzy i pomocy w transporcie rzeczy. W ciągu pierwszych trzech miesięcy potrzebowałbym większego wsparcia finansowego, a później nie musiałbym już na nim polegać. Jeśli otrzymałbym wypłatę, nie potrzebowałbym pomocy finansowej. Potrzebowałbym również osoby, która pomogłaby mi lub poprowadziłaby mnie, czuję się bezpieczniej z przyjacielem lub inną osobą.”

„Przeniósłbym się do innego miasta, gdyby były tam placówki opieki zdrowotnej, a nie do wioski, w której ich nie ma”.

„Lekarze, usługi medyczne powinny być dostępne w bliskiej odległości”.

„Dla osób, które mają dzieci – potrzebne są szkoły i przedszkola. Dla mnie osobiście praca i zakwaterowanie. Wówczas przeprowadziłbym się.”

„Dla mnie ważne jest, abym wiedział, czy istnieje szkoła dla mojego dziecka. I oczywiście warunki życia.”

„Chciałbym powiedzieć, że przeprowadziłbym się, gdyby istniała interesująca oferta pracy.”

„... Na przykład, gdyby tam był mój zawód, myślałbym o tym.”

„Przeprowadziłbym się, gdyby było miejsce do życia i pracy.”

„[Dobre] wynagrodzenie, gwarantowane miejsce pracy. I ktoś, kto by mi pomógł”.

„Przeprowadziłbym się, gdyby pensja była dobra. Aby czas spędzony na podróżach [do i z pracy] został zrekompensowany, żebym wiedział, że mam dobrą pensję”.

„Dobrze byłoby, gdyby byli wolontariusze lub pewnego rodzaju koordynatorzy. Żeby można było zadać [pytania].”

„Byłoby to mniej stresujące, gdyby ktoś mógł zapytać o coś lub kogoś, kto mógłby udzielić porady... [tego rodzaju] wsparcia.”

„Chcielibyśmy [przeprowadzić się], ale potrzebujemy pomocy w poszukiwaniu pracy, adaptacji, szukaniu przedszkola, wsparcia finansowego. Przy tym potrzebujemy pomocy.”

„Hipotetycznie moglibyśmy się przeprowadzić, mój mąż może pracować ... ale tu mamy lekarzy. To bardzo wygodne. Jeśli coś się wydarzy, wiem, gdzie pójść. Jest to łatwiejsze, ponieważ są koordynatorzy, którzy pomagają nam w naszych codziennych problemach.”

„Myślę, że [relokacja] jest możliwa, gdy są koordynatorzy, gdy wiesz, do kogo się zwrócić, gdy są pracownicy

ŹRÓDŁA INFORMACJI I STOSUNKI WSPÓLNOTOWE

Najczęściej wymienianymi źródłami informacji wykorzystywanymi do podejmowania decyzji były grupy tematyczne w mediach społecznościowych (Telegram, Facebook, Viber), przekaz, osobiste doświadczenie oraz krewni i przyjaciele.

“

„[Cenię sobie] moje własne doświadczenie. Czytałem grupy, ale opinie są zawsze różne, więc dopóki nie zobaczy się tego na własne oczy, nie można dokonać wyboru”.

„Możesz zadać pytanie [w grupie internetowej], jest wiele grup zajmujących się pracą i zakwaterowaniem na Facebooku, Instagramie i Viber, wszystko jest tam.”

Niektórzy uczestnicy wspomnieli o napięciach między Ukraińcami mieszkającymi w Polsce przed wojną a tymi, którzy przybyli po 24 lutego 2022 r. Uczestnicy podkreślili znaczenie prowadzenia otwartego dialogu między tymi dwiema grupami.

“

„Jest pewien problem z ludźmi, którzy przybyli wcześniej, przed wojną. To zwykła zazdrość, że musieli przejść przez cały proces, aby osiągnąć to, co mają. Ciężka praca, negatywne decyzje przy ubieganiu się o kartę pobytu itp. A tu nagle, po rozpoczęciu wojny, Ukraińcy przybywają na gotowe.”

„...Uciekliśmy [z Ukrainy], aby ratować nasze życie i życie naszych dzieci. I wyjechaliśmy właśnie z tego powodu, a nie z powodów, dla których inni Ukraińcy [przyjechali tu wcześniej]”.

“Przyjechali tu, aby zarobić pieniądze. My przyjeżdżamy, aby żyć i przetrwać.”

METODOLOGIA

Niniejsze sprawozdanie ma na celu dostarczenie IOM kluczowych informacji na temat wyzwań i barier w poszukiwaniu zatrudnienia, z jakimi borykają się uchodźcy ukraińscy, a także kluczowych czynników, które są brane pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o pozostaniu lub przemieszczaniu się z lokalizacji zbiorowego zakwaterowania, oraz na temat tego, czy nadal powinni mieszkać w dużym mieście (Warszawa), czy też przenieść się do mniejszej gminy.

Dane wykorzystane do sporządzenia niniejszego sprawozdania zostały wygenerowane w wyniku dyskusji grupowych (FGD), które zostały zorganizowane w trzech największych lokalizacjach zbiorowego zakwaterowania w Warszawie. Ogółem w badaniu wzięło udział 90 uczestników.

Podejście wybrane do analizy danych zgromadzonych podczas FGD było analizą ramową lub tak zwanym podejściem tematycznym, które pozwoliło na

POPULACJE DOCELOWE

Uczestnicy zostali przypisani do grup w oparciu o cechy demograficzne, które odpowiadały różnym sytuacjom życiowym i potencjalnym słabościom. Grupy to (1) osoby, które są zatrudnione lub które mogą pracować/szukać pracy, (2) osoby starsze (według danych DTM ta demograficzna sytuacja jest nadmierna w lokalizacjach zbiorowego zakwaterowania), (3) samotne kobiety (bez wsparcia rodziny w Polsce) z dziećmi poniżej 5 roku życia oraz (4) osoby niepełnosprawne lub posiadające niepełnosprawnych członków gospodarstwa domowego. Podejście to pozwoliło uczestnikom wyrazić swoje potrzeby i preferencje w bezpiecznej przestrzeni z innymi osobami w stosunkowo podobnych sytuacjach.

* Uczestnicy z grupy 1 zostali zidentyfikowani jako niepodatni (ze względu na ich zdolność do uzyskiwania dochodów), podczas gdy uczestnicy z grup 2-4 zostali zidentyfikowani jako podatni na zagrożenia ze względu na dodatkowe bariery

ŹRÓDŁA DANYCH

Dyskusje odbyły się w trzech największych lokalizacjach zbiorowego zakwaterowania w Warszawie w okresie oceny od 25 do 27 kwietnia 2023 r. W każdym miejscu zorganizowano trzy grupy (z wyjątkiem Wołoska B, gdzie zorganizowano tylko dwie grupy), przy czym liczba uczestników wynosiła 5-13. Każda FGD była moderowana, obserwowana i nagrywana przez trzech członków DTM. Ćwiczenie to nie wykluczało jednak udziału TCN w dyskusjach. Uczestnicy zostali wybrani w drodze losowania. FGD były ogłaszane za pośrednictwem plakatów i kanałów telewizyjnych, które są najbardziej wykorzystywanym źródłem informacji dla uchodźców w lokalizacjach wspólnego zakwaterowania. Osoby pragnące wziąć udział w tym procesie mogły zapisać się w recepcjach ośrodków.

LUKI W DANYCH I OGRANICZENIA

Losowy dobór próby wiąże się z pewnymi ograniczeniami, takimi jak niedostateczna lub nadmierna reprezentacja populacji i niemożność uogólnienia wyników. Na przykład wiele osób mieszkających w lokalizacjach zbiorowego zakwaterowania, które nie są włączone do FGD (takich jak ośrodki w miastach poza Warszawą), mogą mieć podobne lub różne doświadczenia w zakresie barier uniemożliwiających im wyprowadzkę z lokalizacji zbiorowego zakwaterowania, ale nie zostały uwzględnione w badaniu. W związku z tym analiza może nie być całkowicie reprezentatywna dla całej populacji uchodźców (objętej wcześniej wymienionymi kryteriami). Pomimo ograniczeń przeprowadzono jednak pobieranie próbek w dogodny sposób, aby zapewnić efektywność czasową i łatwość wdrażania w celu uzyskania wyników.

Norwegian Ministry
of Foreign Affairs

From
the People of Japan

WIĘCEJ INFORMACJI MOŻNA UZYSKAĆ OD

[IOMPoland](#)

[V@IOMPoland](#)

[IOM Poland](#)

IOMDTMPoland@iom.int